

РЕШЕНИЕ

№ 8000

гр. София, 23.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7538** по описа за **2022** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Боду“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя Т. Т. Т., чрез процесуален представител адв. А. И. от САК, срещу Решение № 2364/27.06.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 2652/2022 г. от СРС, НО – 109-ти състав.

С обжалваното решение е потвърдено изцяло наказателно постановление /НП/ № 23-2100180/01.02.2022 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“-Софийска област, с което за нарушение на чл. 415, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/ на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 2 000 лв., на основание чл.416, ал.5 във вр. чл.415, ал.1 КТ.

В жалбата се твърди, че нищожно и незаконосъобразно. Излагат се съображения за липса на териториална компетентност на административнонаказващия орган. Неправилно въззивната инстанция е приела за доказателства тетрадка, която не е подписана от управителя. Размерът на наложената имуществена санкция е неоснователно завишен. Прави се довод за приложението на чл.415в от КТ. Претендира присъждането на адвокатския хонорар за правна защита пред районния съд.

Ответникът – директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област чрез

процесуалния си представител юрк. И. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на предоставените му правомощия.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

От доказателствата по делото се установява, че на 16.11.2021 г. служители от Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област“ са извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в обект магазин „Ф.“, находящ се в [населено място], [улица] стопанисван от касатора. Инспекторите констатирани нарушения и на основание чл.404, ал. 1, т. 12 от КТ дали на дружеството задължителни предписания. Тъй като едно от предписанията не било изпълнено в дадения срок на 15.12.2021 г. главният инспектор по труда в Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ Ц. К. съставя АУАН № 23-2100180 за нарушение на чл.415, ал.1 КТ. Въз основа на този акт на 01.02.2022 г. директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област издава Наказателно постановление № 23-2100180, с което налага на касатора „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв.

Както АУАН № 23-2100180/15.12.2021 г., така и НП № 23-2100180/01.02.2022 г. са нищожни, тъй като са издадени от некомпетентни административни органи.

Дейността, съставът, структурата, функциите и организацията на работа на Изпълнителна Агенция „Главна инспекция по труда“, в това число и на Главна дирекция „Инспектиране на труда“, са уредени в Устройствен правилник на ИА „ГИД“. Съгласно чл.12, т.3 от Устройствения правилник на Изпълнителна дирекция „Инспекция по труда“ (отм., но в сила към процесните периоди на издаване на АУАН и НП) Главна дирекция " Инспектиране на труда" с нейните 28 териториални поделения - дирекции "Инспекция по труда", разположени в административните центрове на областите, е част от специализираната администрация на агенцията. В чл.16, ал.1 (отм.) от същия Устройствен правилник е посочено, че Дирекциите "Инспекция по труда" са териториални поделения към Главна дирекция "Инспектиране на труда", а съгласно ал.2 осъществяват дейността си на територията на съответната област. С тази разпоредба е определена териториалната компетентност

на всяка една от териториалните дирекции „Инспекция по труда“.

Със Заповед № 3-0024/08.01.2019 г. изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" е определил териториалния обхват на контролната дейност на служителите от Дирекция "Инспекция по труда" - С. и Дирекция "Инспекция по труда Софийска област". Със Заповед № 3-0025/08.01.2019 г. изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" е разширил териториалния обхват на контролната дейност, определен със Заповед № 3-0024/08.01.2019 г. за служителите на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област". Така район "Л." на Столична община, в който е извършено нарушението, е бил включен към териториалния обхват на контролна дейност на служителите на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област". И двете заповеди са издадени на основание чл.6, ал.2, т.14 от УП, който повелява, че изпълнителният директор ръководи Агенцията, като определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда. Това означава, че изпълнителният директор може да определя само материалната компетентност на инспекторите по труда, но не и да определя нови териториални граници, в които инспекторите да имат правомощия.

Компетентността бива материална, йерархична и териториална. Както бе споменато по-горе териториалната компетентност на отделните териториални подразделения на Изпълнителна Агенция „ГИТ“ е императивно определена в чл.16, ал.2 от отменения Устройствен правилник. Нито в него, нито в друг нормативен акт, изрично е възложено правомощие на изпълнителния директор да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда. Следователно както АУАН № 23-2100180/ 15.12.2021 г., така и НП № 23-2100180/01.02.2022 г. са нищожни като издадени от териториално некомпетентен орган, действал извън териториалния обхват, определен му с чл.16, ал.2 (отм.) от Устройствения правилник.

Предвид гореизложеното съдът намира, че жалбата е основателна и наказателното постановление, както и потвърждаващото го въззивно решение, следва да бъдат отменени.

С оглед разпоредбата на чл. 63д, ал.1 ЗАНН съдът дължи произнасяне по исканията на страните за присъждане на разноски. Претенции за присъждането на разноски са предявили и двете страни. С оглед изхода на делото на ответника такива не се следват. Касаторът претендира разноските, направени пред районния съд. Искането е неоснователно. В чл.63д ЗАНН е предвиден специален ред за присъждането на разноските от районния съд. Във въззивното производство обаче такива нито са искани, нито са присъждани. Този процесуален пропуск на жалбоподателя не може да бъде поправен от касационната инстанция, тъй като предвидения процесуален ред е изчерпан. За настоящата инстанция не са представени доказателства за направени разноски от касатора.

Така мотивиран и на основание чл. 222, ал. 1 АПК във връзка с чл.63в от ЗАНН Административен съд София-град,Х.-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 2364/27.06.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 2652/2022 г. от СРС, НО – 109-ти състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-2100180/01.02.2022 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ -Софийска област.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :